

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. juli 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1363
Dok.: RAJ41548

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1205 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. juni 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1205 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Under henvisning til, at det stadig går langsommere med at få dømt gerningsmændene i de såkaldt grove voldssager, mener ministeren ikke, at der dermed er en stigende risiko for, at volds ofre møder deres gerningsmand på gaden og mener ministeren ikke, at det strider mod retsfølelsen i samfundet og respekten for ofret?”

Svar:

Justitsministeriet er enig i, at der bør tilstræbes kortest mulige sagsbehandlingstider i straffesager, og ikke mindst i sager om vold.

Det indgår som et element i voldspakkerne fra 1994 og 1997, at sager om grov vold skal fremmes mest muligt. Baggrunden herfor er bl.a., at straffens præventive virkning er størst, når den iværksættes kort tid efter, at forbrydelsen er begået, og at det kan virke stødende for retsfølelsen, hvis der ikke reageres hurtigt over for alvorlige voldsforbrydelser. En hurtig forfølgning er endvidere med til at markere en afstandstagen fra samfundets side.

Med henblik på at sikre en hurtigere retsforfølgning af voldssager blev der i forbindelse med voldspakkerne fastsat målsætninger for sagsbehandlingstiden i disse sager. Målsætningerne indebærer for *politiet*, at det samlede tidsforbrug, fra voldsanmeldelsen modtages (gerningsmanden er identificeret), til sagen bringes for retten, ikke bør overstige 30 dage. Målsætningen for behandlingstiden ved *domstolene* er angivet til 37 dage. Heraf udgør berammelsestiden, dvs. tiden fra sagen modtages i retten, til hovedforhandlingen kan indledes, 30 dage, mens der er afsat 7 dage til hovedforhandling og domsafsigelse. For *strafafsoningen* af voldsdomme er målsætningen fastsat således, at afsoningen for dømte, som ikke er varretægtsfængslede, skal iværksættes senest 30 dage efter, at der foreligger fuldbyrdelsesordre. Det er samtidig forudsat, at politiet giver fuldbyrdelsesordre umiddelbart efter, at der er afgivet ankeafkald, efter ankefristens udløb eller efter, at ankedom er afsagt.

Ordningen omfatter sager om vold efter straffelovens §§ 244-246, som efter et konkret skøn ventes afgjort med ubetinget frihedsstraf, uden at der heri indgår andre lovovertrædelser af væsentligt betydning for strafudmålingen.

Justitsministeriet har siden 1998 årligt orienteret Folketinget om status med hensyn til de opstillede målsætninger, og ministeriet har senest den 2. juli 2010 sendt en sådan orientering til Folketinget.

Orienteringen indeholder – udover statistiske oplysninger om målopfyldelsen – også oplysninger om de konkrete initiativer, der er taget med henblik på en øget målopfyldelse, herunder at Justitsministeriet i 2009 nedsatte en arbejdsgruppe med repræsentanter for domstolene, politiet, anklagemyndigheden, kriminalforsorgen, forsvarerne og Justitsministeriet. Arbejdsgruppen skal overveje behovet og mulighederne for en ændret udformning og/eller anvendelse af målsætninger for sagsbehandlingstiderne i visse straffesager, herunder om det eventuelt vil være hensigtsmæssigt i højere grad at fokusere på det samlede tidsforbrug under hele sagsforløbet fra opklaring til afsoning med henblik på yderligere at fremme samarbejdet mellem de berørte myndigheder. Det er Justitsministeriets forventning, at arbejdsgruppen vil færdiggøre sit arbejde inden årsskiftet.

Justitsministeriet skal endeligt bemærke, at det i en række tilfælde vil være muligt at varetægtsfængsle en person, der har gjort sig skyldig i en overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 af hensyn til retshåndhævelsen. Det følger således af retsplejelovens § 762, stk. 2, at en sigtet bl.a. kan varetægtsfængsles, når der foreligger særlig bestyrket mistanke om, at den pågældende har begået en overtrædelse af straffelovens §§ 244-246, såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at den sigtede ikke er på fri fod.